

Siniset Ritarit

www.blueknights.fi

Lainvalvojen MP-kerho 3/2021

HYVÄNTEKEVÄI- SYSSLAHJOITUS

Reimarille kesätarpohtuman yhteydessä

NÄE JA KOE

Suomen moottoripyörämuseo ja
Ace Cafe Lahti

JÄMSÄN ERIKOISET

16.-18.7.2021

MILLÄ LIIKKEELLE?

Reissaamista moottoripyörällä, henkilöautolla ja matkailuautolla

2021 MOPO- MAISTIAISET osa 2

RAUHALLISTA JOULUN AIKAA
ja onnea uudelle vuodelle!

POLIISI

RAJAVARTIOLAITOS

TULLI

PUOLUSTUSVOIMAT

RIKOSSEURAAMUSLAITOS

SYTTÄJÄNVIRASTO

MAINOS

Blue Knights International

- maailmanlaajuinen organisaatio
jolla on jäseniä yli 19500

Blue Knights on perustettu huhtikuussa 1974 Yhdysvalloissa Bangorissa paikallisten poliisien kesken. Kerho päätettiin perustaa ikään kuin vastapainoksi rikollisille moottoripyöräjäengeille. Blue Knights -nimi ja -logo ovat kansainvälisesti rekisteröityjä tavaramerkkejä.

Blue Knights International on levinnyt maailmanlaajuisesti organisaatioksi. Paikallisosastoja on ympäri maailman mm. Amerikassa, Australiassa, Euroopassa, Skandinaviassa. Euroopan lähes jokaisessa maassa on tällä hetkellä vähintään yksi Blue Knights -osasto. Jäseniä kerhossa on yli 19500.

www.blueknights.org

Julkaisija
Blue Knights Finland I ry
www.blueknights.fi

Päätoimittaja
Kaarina Honkalammi

Puheenjohtaja
Jaakko Ritola

Kustannus ja painatus
Printmix
Vaihde: 010 319 6380
myynti@printmix.fi

Ilmoitusmyynti
Suomen Myyntimedit

Taitto
Mika-Matti Trogen

Sisällys
Pääkirjoitus 6
Puheenjohtajan palsta 7

Tapahtumia ja toimintaa:
Hyväntekeväisyyslahjoitus Reimarille 8
Kesän päätapahtuma Vöyrissä 10
Vierailu moottoripyörämuseossa 12
Jämsän erikoiset 14
Vielä on kesää jäljellä 15
Kauden päätös idässä 17

Haastattelu:
Tutustu moottoripyöräkerho Soldiersiin 20

Koeajot, testit ja matkailuvinkit:
Millä liikkeellä? Matkailua moottoripyörällä, henkilöautolla ja matkailuautolla 22
Mopomaistiaiset 2021 osa 2 24
Hanx-myymlän esittely 27

Lyhyesti 28
Tapahtumakalenteri 29

Kannen kuva: iStock
 Sisällysluettelon kuvat: Roy Carlsson, Mikko Salo

8

Kesätapahtuman yhteydessä tehtiin Hyväntekeväisyyslahjoitus Vaasan kaupungin nuorisopalveluiden Reimarille. Lahjoituksen vastaanottivat Vaasan kauppatorilla Reimarin edustajat. Lue, mihin toimintaan lahjoitusvarat käytettiin!

12

Syyskuun alussa muutama jäsenemme vieraili Suomen moottoripyörämuseolla ja Ace Cafe Lahdessa Riku ja Maarit Roudon vieraina. Riku ja Maarit esittelivät museon ja kahvilan toimintaa ja kertoivat lukuisia tarinoita niiden toiminnasta. Ennen kaikkea kohteen taustalla on palava intohimo.

15

Kesää oli vielä jäljellä ainakin ripaus Jaalan Vielä on kesää jäljellä -tapahtumassa lokakuun alussa. Musta-Ruhmas -järven maisemissa vietetty mökki-viikonloppu sisälsi mukavaa yhdessäoloa – ajelun lisäksi laitettiin yhdessä ruokaa kodassa ja saunottiin.

17

Kauden päätöstapahtuma järjestettiin perinteisesti Itä-Suomessa. Syksyisestä ajankohdasta johtuen aktiviteetit olivat enemmän liikunnallisia kuin moottorillisia. Lue, miltä tuntui nousta Kolin huipulle!

Mikä saa meidät innostumaan?

Tässä vaiheessa vuotta tulee usein mietittyä, että juurihan vasta vuosi vaihtui. Mihin taas kaikki aika on mennyt?

Oma aikani on syksyllä kulunut töiden ja opiskeluiden merkeissä. Paluu koulun penkille on ollut ajattelua avartavaa. Kun ensimmäisen kerran opiskelin viestintää 2000-luvun alkupuolella, ei ollut sosiaalista mediaa ja älypuhelimia. Teknologian kehityksen vauhti on välillä hengästyttävä ja kilpailu ihmisten ajasta on jatkuvaa. Viestintää on kaikilla elämän osa-alueilla, eikä sen merkitystä kannata väheksyä myöskään yhdistystoiminnassa.

Mieleeni tuli ajatus, että voisinkin saada kaksi kärpästä yhdellä iskulla yhdistämällä opinnot ja Blue Knights -harrastuksen tekemällä opintoihin kuuluvan opinnäytetyön kerhomme viestinnästä. Samalla pystyisin myös jatkamaan vielä seuraavan vuoden päätoimittajan tehtävässä, josta olin jo ajatellut opiskelukiireiden vuoksi luopua.

Tarkoitukseni on tutkia monien yhdistysten ”ikuisuusongelmaa” eli tuota mainittua kilpailua ajasta ja jäsenten osallistumisaktiivisuutta. Etsin vastauksia siihen, mitkä olisivat meille niitä viestinnän keinoja, joilla saisimme jäseniämme enemmän innostettua mukaan. Olen alustavasti hahmotellut, että tutkin aihetta yhteisöjen rakentamisen, uusien teknologioiden omaksumisen sekä kerhomme arvojen ja ammatillisten taustojen näkökulmasta.

Osana tutkimusta tulen todennäköisesti kevään kuluessa haastattelemaan joitakin teistä mainituista teemoista. Odotan innolla, että pääsen kuulemaan näkemyksiänne!

Myönnän, että olen välillä tuntenut maailmantuskaa opinnäytetyön tekemisestä ja siitä, että pitäisi pystyä ratkaisemaan maailmanrauha. Toki olen iloinen, jos työni ansiosta löytyy keino, jolla kaikki yhdistykset, etenkin omamme, saadaan pursuamaan innostusta. Realistina olen kuitenkin iloinen myös siitä, jos saamme uusia ajatuksia ja jotakin uutta viestintäämme tai vaikka muutaman henkilön innostumaan. Jo tällä tavoin työni tuloksena maailma olisi edes hitusen parempi paikka.

Kiitokset kuluneesta vuodesta, kiinnostavista haastatteluista ja mukavasta ajoseurasta. 🙌

Entistä parempaa vuotta 2022 toivottaen,

Kaarina
Päätoimittaja

Kuva: Timi Tikkanen

Pyörät pyörivät, vuodet vierivät!

Kulunut vuosi oli meidän toinen koronavuosi.

Vielä keväällä kaikki oli toiminnan suhteen avoina. Toivoa ja tahtoa oli, rokotukset alkoivat, mutta tulevaisuudesta ei kukaan tiennyt varmuudella. Totesin kevään lehdessä, että

toimintamme sopeutetaan vallitsevaan tilanteeseen ja kujeilulle ei ole sijaa. Toimimme vastuullisesti, ja saimme järjestettyä kesän ja syksyn aikana lähes normaalivuoden mukaiset tapahtumat, ja tietojeni mukaan ilman altistumisia ja puhjenneita tautitapauksia. Hyvä näin!

Omalta osaltani vuosi on tuonut mukanaan paljon uutta tämän harrastuksen osalta. Puheenjohtajan tehtävään kuuluu monia asioita, jotka eivät suurimmalle osalle teistä näy kuin vasta sitten, jos asiat eivät osu ihan kohdalleen. Näitäkin on ollut, mutta pääosin olen saanut iloa tässä tehtävässä uusista kokemuksista ja minulle aiemmin vielä tuntemattomista ystävistä. Kulunut vuosi on saanut miettimään myös tämän kerhon olemassa olon syvintä olemusta, sen tärkeimpiä arvoja.

Kuluneen kesän mieliinpainuvimmat tapahtumat olivat osaltani Partisaanien uhrien muistoajo, Yöttömän Yön Soraralli, Jämsän Erikoiset, Blue Knights Finland 2:n järjestämä kansainvälinen kesätapahtuma sekä Vielä on kesää jäljellä!

Listan ensimmäisenä mainittu tapahtuma yllätti, ei ollut helppo reissu henkisesti. Yöttömän Yön Soraralli jätti myös oman haikeman jälkensä sieluuni. Tämä oli järjestyksessään viides, ja mitä ilmeisimmin myös viimeinen. Kaikella on aikansa, ja tämä oli osaltani nyt tässä. Näiden reissujen aikana ajoimme noin 6000 km sorateitä ilman isompia haavereita. Karttuneet muistot kantavat pitkälle, ja syventävät osallistuneiden veljeyttä.

Jämsän Erikoiset ja kesätapahtuma olivat jo monella tapaa toista maata. Saimme kokoon hienosti jäsenistöä, ja tilaisuudet onnistuivat kaikinensa erinomaisesti. Näiden kahden tapahtuman yhteydessä sain kunnian luovuttaa uusille ritareillemme kaikin perinteikkäin menoin ja karakulaatioin upeat jäsenliivimme.

Kesän kruunu oli ehdottomasti yhteinen kesätapahtumamme Vöyrin historiallisilla paikoilla sekä sen yhteydessä Vaasan torilla luovutettu hyväntekeväisyyslahjamme. Tunsin tuona hetkenä Niemen Markon rinnalla seistessäni suurta ylpeyttä kerhomme ja yhdistystemme puolesta.

Meillä on ollut myös onnea tapahtumissamme. Läheltä piti -tilanteita on ollut useita, jopa aika vakaviakin. Osasta on selvitty säikähdyksillä, osasta materiaalisin vaurioin, osassa on jouduttu turvautumaan lääkärin apuun. Onneksemme sitä pahinta ei ole käynyt. Siihenkin olisi ollut tänä kesänä

mahdollisuus. Veljemme nopea reagointi ja vahva osaaminen pelastivat. Kiitos osallisille!

”Niityllä lunta, hiljaiset kadut. Taakse jo jäänyt, syksyn lohduttomuus...”

Tämän kauniin ja perinteikkään Tulkoon joulujoulu -joulu laulun tunnelmiin haluaisin saattaa teidät, ja osaltani kiittää kuluneesta vuodesta 2021. 🙌

Hyvää ja Rauhallista Joulua!
Jaakko Ritola
Presidentti, BKF1

Hyväntekeväisyyslahjoitus tänä vuonna Vaasan nuorisopalveluiden Reimarille

Teksti REIMARI JA KAARINA HONKALAMMI

Kuvat ROY CARLSSON

Lahjoitusvaroilla järjestettiin toimintaa, johon ei muuten olisi ollut mahdollisuutta

Tänä vuonna Blue Knightsin hyväntekeväisyyslahjoitus tehtiin Vaasan kaupungin nuorisopalveluiden Reimarille. Reimari on nuorten

tieto- ja neuvontapalvelu, joka on suunnattu kaikille alle 29-vuotiaille vaasalaisille nuorille. Palvelusta on mahdollista saada ammattitaitoista ohjausta, tietoa ja neuvontaa erilaisissa nuorten elämään liittyvissä kysymyksissä.

- Reimari kiittää lämpimästi lahjoituksesta. Se mahdollisti nuorille toimintaa, jota emme olisi muuten voinut järjestää, kerrotaan Reimarista. - Toiminnan tarkoituksena on toimia luontevana kaksisuuntaisen kotoutumisen tukijana. Meille on tärkeää, että nuoret saavat uusia ja mielekkäitä kokemuksia. On arvokasta tarjota

nuorille uusia kulttuurillisia kokemuksia Vaasassa, se avartaa heidän näkemyksiään maailmasta ja he saavat tuntea, että ovat osa ympäröivää maailmaa.

Lue, mitä lahjoitusvaroilla tehtiin!

”Torstaina 7.10.2021 olimme katsomassa Vaasan Sportin jääkiekko-ottelua Ilvestä vastaan. Mukana oli 20 20-29 -vuotiasta nuorta, jokaiselle mukana olleelle nuorelle jääkiekko oli lajina uusi. Kokemus oli nuorille uusi ja jännittävä, se loi myös paljon keskustelua

¹⁰ Lahjoitus luovutettiin kesän päätapahtuman yhteydessä Vaasan kauppatorilla. Reimarista lahjoituksen vastaanottivat Tiina Palonen-Stenvall ja Annika Honkakangas. Blue Knightsista lahjoituksen luovuttivat presidentit Marko Niemi ja Jaakko Ritola.

”Kaiken kaikkiaan kokemus oli nuorille oikein mielekäs ja avartava, nuoret antoivat paljon positiivista palautetta”

suomalaisesta historiasta ja kulttuurista esimerkiksi, mistä Ilves oli kotoisin ja kuinka iso kaupunki Tampere on. Edellä mainittu keskustelu johti myös hyvään avaukseen Suomen vanhoista pääkaupungeista. Kaiken kaikkiaan kokemus oli nuorille oikein mielekäs ja avartava, nuoret antoivat paljon positiivista palautetta.”

”Keskiviikkona 20.10.2021 menimme Kuntsin modernin taiteen museoon kansainvälistä menestystä saavuttanut valokuvataiteilija Erik Johansson Places Beyond -näyttelyyn. Mukana oli 16 nuorta. Näyttely oli mielenkiintoinen ja avartava kokemus nuorille. Näyttelyn jälkeen menimme Konst O. Deliin lounaalle keskustelemaan näyttelystä. Pidimme myös taidepajaa nuorille missä he saivat tuoda ilmi

omia ajatuksia ja toimintatapoja, siitä miten he olisivat voineet toteuttaa taidetta. Näyttely oli nuorista todella kiehtova ja vaikuttava. Monelle nuorelle tämä oli ensimmäinen kerta taidenäyttelyssä.”

”Lauantaina 23.10.2021 olimme katsomassa Pohjanmaan derby -ottelua VPS-Jaro. Mukana oli 25 nuorta, toiminta oli suunnattu pääasiassa yläkouluikäisille. Tämä laji oli suosittu, koska jalkapallo oli nuorille entuudestaan tuttu ja heitä kiinnostava. Joulukuussa järjestetään keilailuilta nuorille. Monet maahanmuuttajanuoret eivät vietä joulua, joten heille on mukavaa järjestää toimintaa joulun aikana. Monille laji on uusi. Mukaan mahtuu noin 30 nuorta.”

Blue Knights Finland 2 kesätapahtuma Vöyrillä 20.-22.08.2021

Teksti MARKO NIEMI

Kuvat ROY CARLSSON

Järjestyksessään toinen Blue Knights Finland 2:n järjestämä kesän päätapahtuma järjestettiin Vöyrillä Norvallan urheiluopiston tiloissa.

Uuden normaalin mukaan koronapeikko leijui loppuun asti tapahtuman yllä. Järjestelyt saatiin kuitenkin vietyä läpi normaalisti. Tapahtumaan osallistui 42 osallistujaa. Tapahtumasta saatiin taas kansainvälinen, kun vakituiset Belgian vieraat Dino ja Bea saapuivat jälleen Suomeen.

Viikonloppu alkoi perinteisesti perjantaina kokoontumisella iltpäivällä. Illalla oli pienimuotoinen tervetulojuhla, iltaa vietettiin

ruokailun ja seurustelun merkeissä. Blue Knights Finland 1 luovutti juhlallisina menoin uusille jäsenille jäsenliivit.

Lauantaina ohjelmaa aamusta iltaan

Lauantaiaamun aamupalan jälkeen kokoonnuttiin perinteiselle yhteisajolle. Sateen uhka oli koko päivän olemassa, mutta reitti saatiin vedettyä melkein kokonaisuudessaan kuivan kelin merkeissä. Reitti kulki vanhan Vaasan läpi keskustaan historialliselle Vaasan torille, missä kokoonnuttiin jääkäripatsaan juurella.

Blue Knights Finland lahjoitti nuorisokeskus Reimarille 1000 e lahjoituksen. Paluumatkalla joukko pysähtyi vielä Vaasan auto- ja moottorimuseon tiloissa ja pihalla, jossa oli veteraani kuorma-autojen näyttely.

Päätapahtuman yhteydessä molempien yhdistysten hallitukset kokoontuivat lyhyeen kokoukseen, jossa sovittiin ensi vuoden

12 Kesän päätapahtuma Vöyrillä keräsi komean rivistön motoristeja lauantain yhteisajoon.

13 Yhteisajon tunnelmaa.

14 Vaasan kauppatorilla luovutettiin 1000 euron hyväntekeväisyyslahjoitus Vaasan nuorisopalveluiden tietopalvelu Reimarille. Lahjoituksen luovuttivat presidentit.

kesätapahtuman järjestäjä sekä muita käytännön asioita. Ensi vuonna kesätapahtuman järjestää Blue Knights Finland 1.

Pienen iltpäivälevon jälkeen tapahtuma jatkui juhlapäivällisellä ja myöhemmin iltajuhalla, jossa esiintyi Allan and the Astronauts.

Onnistuneen viikonlopun päätös

Sunnuntaiamuna aamupalan jälkeen porukka alkoi pakata pyöriä ja suunnata vähitellen kohti kotia. Sunnuntai oli sateinen päivä ja suurin osa matkalaisista varmasti kastui kotimatalla. Blue Knights Finland 2 kiittää kaikkia osallistujia hienosta tapahtumasta.

Henkilökohtaisesti haluan kiittää koko Blue Knights Finland 2 hallitusta tapahtuman onnistumisesta: Jari Särkiniemi vastasi koko tapahtuman järjestelyistä yhdessä Karoliina Rautakedon kanssa, Erkki Kerola huolehti ajoreitin suunnittelusta ja vedosta, Tony Carlsson, Jari Kivioja ja Hannu Kiiskilä toimivat apuna järjestelyissä.

15 Chapterien presidentit rinta rinnan.

16 Lauantain musiikkitarjonnasta vastasi Allan and the Astronauts.

Tämän lehden tullessa ulos olen Civpol -tehtävissä Unicyp-organisaatiossa Kypproksella. Ensi vuosi menee kokonaan ulkomailla, joten emme ehkä tapaa niin usein. Turvallisia kilometrejä kaikille. Hyvää joulua ja Onnellista uutta vuotta. Toivottavasti kuitenkin tapamme ensi kesänä! 🇫🇮

10 Blue Knightsin kokoonpano Ace Cafe Lahdessa syyskuuisella visiitillä.

Näe ja koe: Suomen moottoripyörämuseo ja Ace Cafe Lahti

Teksti **KIMMO HOLOPAINEN**

Kuvat **MIKKO SALO**

Visiitillä tutustuttiin Suomen moottoripyörämuseon ja Ace Cafe Lahden historiaan ja nykyhetkeen. Palava intohimo on luonut kohteen, jonne tullaan ympäri maailmaa

Syyskuussa toteutimme muutaman BK-jäsenen voimin vierailun ja tutustumiskierroksen Riku ja Maarit Roudon vieraiksi Suomen moottoripyörämuseolle. Ajatus sai alkunsa, kun Lounais-Suomen ankkuri Mikko Salo ilmoitti tulevansa Lahteen. Siitä se ajatus sitten lähti – pikaisella aikataululla ja tiedustelujen jälkeen laadin ilmoituksen tilaisuudesta

lähimpiin whatsapp-ankkuripiireihin. Keli osui kohdalleen ja kesäisen iltapäivän lyhyt ajelu oli antoisa.

Tapasimme iloisen ja ystävällisen Roudon pariskunnan. Riku kertoi lyhykäisesti museon historiasta, nykyhetkestä ja siitä, mitä tuleman pitää. Tarinaa olisi varmasti ollut kerrottavaksi vaikka kuinka ja paljon, mutta rajallisen aikataulumme puitteissa

kuulimme tällä kertaa vain pääkohdat. Tutustuimme myös pikaisesti uusittuun ja laajennettuun moottoripyörämuseoon sekä lopuksi maistelimme tietenkin Ace Cafen kuuluisaa Black Angus -hampurilaista, joka todellakin oli maineensa veroinen.

Moottoripyörämuseo ja Ace Cafe pähkinänkuoressa

Suomen moottoripyörämuseo ja sen yhteydessä toimiva Ace Cafe Lahti on Riku Roudon perustama ja toukokuussa 2011 yleisölle avautunut moottoripyörämuseo ja kahvila osoitteessa Veistämönkatu 1, Lahti. Museo on yleisölle avoinna kesäisin ja loka-maaliskuussa

10 Maarit Routo oli mukana esittelemässä museon ja kahvilan toimintaa.

10 Riku ja Maarit Routo jututettavana.

vain tilauksesta ryhmille. Museorakennus on alun perin toiminut vuodesta 1959 alkaen puukuivaamona, mutta museokäytössä sille on rakennettu alkuperäisen näköisistä tiilistä lisäosa. Museossa on vaihtuva näyttely, jossa on esillä harrastajien omia moottoripyöriä.

Ace Cafe Lahden, alun perin nimellä Ace Corner Lahti, nimi muutettiin vuonna 2021 Ace Cafe Lahdeksi kansainvälisen konseptin mukaan.

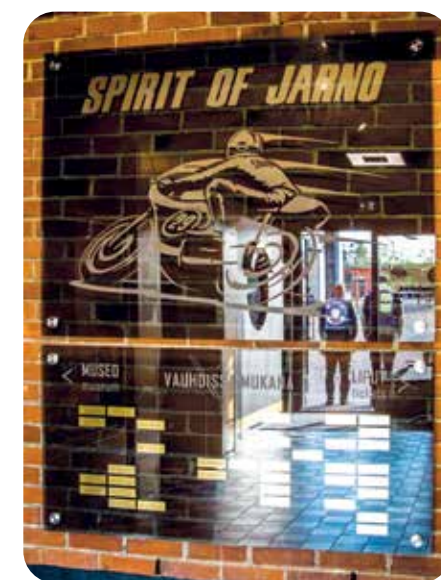
-Olemme ylpettä ollessamme ensimmäinen Acen ravintola Lontoon ulkopuolella. Meidän ravintolamme ja kahvilamme lanseerauksen jälkeen Ace on levittäytynyt ympäri maailmaa ja laajenee edelleen, toteaa Riku Routo.

Suomen moottoripyörämuseota ja sen yhteydessä toimivaa Ace Cafeta ei olisi ilman palavaa intohimoa, ei ilman taloudellisia, henkisiä ja fyysisiä satsauksia – ei ilman Riku Routoa ja tukijoukkoina toimineita Maarit Routoa ja perhettä. Kulmakivinä ovat olleet hanketta tukenut yritykset sekä museon kummisedäksi ryhtynyt kaikkien aikojen menestynein ratamoottoripyöräilijä, peräti 15 maailmanmestaruutta voittanut italialainen Giacomo Agostini.

Kymmeniätuhansia vieraita lähes 30 maasta

Onneksi Suomen moottoripyörämuseosta ei tullut perinteinen museo! Muutoin se ei olisi kansainvälistä julkisuutta saanut nähtävyyks, jossa käy vuosittain vieraita lähes 30 maasta. Museo ja Ace Cafe Lahti eivät kiinnostaisi kaik-

”Suomen moottoripyörämuseo
sekä Ace Cafe Lahti ovat
ehdottomasti näkemisen ja
kokemisen arvoisia paikkoja”

10 Vuosi 2022 tuo mukanaan Jarno Saarisen ensimmäisen voiton kunniaksi järjestettävän 50-vuotisjuhlanäyttelyn. Nimi Spirit of Jarno näkyy jo nyt näyttelyn nimessä.

kia ihmisiä siitä riippumatta, harrastavatko nämä moottoripyöräilyä. Nykyisin pelkästään museossa vierailee vuosittain 10 000-12 000 henkilöä ja Ace Cafe Lahdessa 40 000-60 000 henkilöä riippuen tapahtumien määrästä.

Ensi kesänä 2022 Suomen moottoripyörämuseolle on tulossa muiden muassa Jarno Saarisen ensimmäisen voiton kunniaksi järjestettävä 50-vuotisjuhlanäyttely. Siksi museon näyttelynimikin on nykyisin Spirit of Jarno ja lisäksi tulee paljon muita mahtavia näyttelyitä kaikkine tapahtumineen.

Suomen moottoripyörämuseo sekä Ace Cafe Lahti ovat ehdottomasti näkemisen ja kokemisen arvoisia paikkoja. 🏍️

Jämsän erikoiset

16.-18.7.2021

Teksti **JAAKKO RITOLA**

Kuvat **PÄIVI HEIKKINEN, ULLA KELLONIEMI JA JAAKKO RITOLA**

Kaikilla tapahtumilla on tarinansa, niin myös tällä sangen suuren suosionkin saavuttaneella. Aiempina kesinä olemme ajelleet muutaman kerran Päijänteen ympäriajon. Kuluneena kesänä kierrettiin Päijänteen sijasta Saimaata, ja siitä saittekin lukea edellisessä numerossamme. Saimaan kiertoaajeluun olisi ollut tulijoita kuitenkin paljon enemmän, kuin sinne kohtuudella mahtui, ja koska koronatilannekin kesän myötä hellitti, niin tämä tapahtuma syntyi tilanteen mukaisesti vastaamaan lisääntyvään kysyntään. Ja hyvä niin.

Tapahtuman perusidea oli vanha, mutta toimivaksi todettu. Perjantaina kokoonnuimme omatoimisesti Himokselle aiemmilta vuosilta tuttuun paikkaan, missä mökkien hintalautausuhde ja sijainti on meidän tarpeisiimme nähden vallan sopiva. Aiemmista vuosista poiketen emme tällä kertaa hankkineet pitopalvelusta aamu- ja iltapaloja, vaan päätimme hankkia ruokatarvikkeita kaupasta ja kokkailla ne itse. Kolmen moottoripyörän laukkuihin mahtuu muuten kaksi ostoskärryllistä tavaraa, se on nyt testattu. Majoittumisen ja välttämättömyystarvikkeiden hankinnan lisäksi perjantai-illan ohjelmaan kuului perinteinen liivien luovutusseremonia. Sain kunnian luovuttaa kerhomme liivit ritariveli ”Kalevi J Mäkelälle” kauniissa kesäillassa, ja tottahan toki uudet liivit vielä saunotettiin illan päälle.

10 Lauantain ajoreitti pysähdyspaikkoineen

10 Petäjäveden vanhassa kirkossa

Lauantaina heräilimme suhteellisen varhain, ja aamupala oli katettuna klo 08.00. Päivän ohjelmassa oli reippaan kahden sadan kilometrin reippailu hienossa kesäsäässä. Ensimmäisenä kohteena oli yksi maamme Unescon maailmanperinkohde eli Petäjäveden vanha kirkko. Kannattaa poiketa kulkiessaan.

Petäjävedeltä ajelimme rauhallisesti Jyväskylään lounaalle. Alun perin tarkoituksemme oli pysähtyä satama-alueella, mutta jotkin pienemmät kinkerit olivat vallanneet koko alueen, ettei sinne ollut järkevää pysähtyä tauolle. Teimme kuitenkin näyttävän ohiajon, ja pysähdyimme huoltoa varten Vaajakosken ABC:lle.

Vaajakoskelta suuntasimme etelään VT 4:n sivulla kulkevaa vanhaa tietä (Oravasaarentie), ja edelleen Toivakan tasalta käännyimme Rutalahden suuntaan vievälle tielle. Tämä Rutalahdentie (Y) kulkee koko matkan todella kauniissa ja vaihtelevassa maalaismaisemassa, ja se on kuin tehty rauhalliseen nautiskeluun moottoripyörillä. Rutalahden kylän jälkeen ohitimme Leivonmäen kansallispuiston, Selänpohjan, Tammijärven ja -kosken, Putkilahden kylän sekä Vaarunvuoret ennen Kärkisten upeaa siltää. Kärkisten sillan luona meidän piti pysähtyä, mutta kaiken kuumuuden keskellä vein letkan paikan ohitse, ja pysähdyimme seuraavalle tauolle Korpilahden satamassa. Kaunis ja lämmin sää oli houkuttellut sinne myös muita, joten parkkipaikan etsintä ja

10 Petäjäveden vanhassa kirkossa

jonotus oli edessämme. Tauko kuitenkin pidettiin, ja se taisi olla ihan tarpeen.

Saavuttuamme takaisin Himokselle, oli mahdollisuus henkilökohtaiseen huoltoon. Kerhon nimissä tilattiin monenmoisen teknisen kiemuran jälkeen jokaiselle ravitseva pizza, ja ihan pihaan tuotuna. Se oli kyllä enemmän kuin paikallaan tässä vaiheessa. Pelkkään oleiluun ei kuitenkaan tänäkään iltana jääty, vaan yhdistyksen hallitus piti päivän päätteeksi kokouksensa. Illan myötä juhlistettiin asiaankuuluvalla tavalla ritari Ari ”Tahko” Pihkalan 4.6.2021 saamaa merkittävää reservin majuri -ylennystä. Onneksi olkoon Ari!

Vähitellen ilta kääntyi yöksi, ja yö aamuksi uuteen päivään. Aamupalan jälkeen oli vielä edessä pakkaamiset ja loppusiivoukset ennen kotimatkaa. Mikä lie ollut, mutta loppusiivouksesta taisi tulla eräänlainen pieni kilpailukin, ja kaikki osallistuivat siihen innolla. Yhteisesti todettiin, että puhtaammaksi jäi kuin mitä tullessa oli. Vähitellen kaikki olivat tien päällä, ja ainakin itään suunnanneet selvisivät kotimatkasta kuivin nahoin. Omasta ja järjestävän seuran puolesta suuret kiitokset mukana olleille, jälleen oli niin mukavaa!

10 Liivien luovutusseremonia kohdasta ritariksi lyöminen

10 Tapahtuman kalastusosuudesta vastasi Mika ”Waltso” Wallius.

”Vielä on kesää jäljellä”

Jaala 1.-3.10.2021

Teksti **ARI PIHKALA**

Kuvat **MIKKO SALO**

Kirkonkylälle saavuttaessa on kyltti, jossa lukee: ”Jaalassa on jalo elämä.” Olen ohittanut kyltin useinkin, sillä Jaala (Kouvola) on entinen mökkipaikkakuntani. Kuluneena ja edellisessä kesänä motoristeja on hemmoteltu useampaankin kertaan vanhalla SEO:lla lettukestein. Monille lienee tuttu myös ravintola Vanha Kelo. Nyt olin varannut ”Vielä on kesää jäljellä” -tapahtumaa varten Jaalan Yhteismetsän ”parakin” oheisrakennuksineen. Sain houkutteltua mukaan Salonen Mikon, jonka kanssa startattiin matkaan moottoripyörin jo torstaina Tuusulasta. Ajoimme kohteeseen ilman ylimääräisiä kiemuroita.

Perillä tapasimme metsänvartija-mökki-isäntä Jarkon, joka oli jo ehtinyt esilämmittää rakennuksia meitä varten. Siitä oli hyvä jatkaa ja kyllä siinä puita kuluikin; pääarakennuksen ja saunakamarin takat, kota, saunan kiuas ja vesipata lämpenivät iltaa kohden lähinnä Mikon toimesta. Käytiin kylällä kaupassa ja Vanhalla Kelolla syömässä. Saunassakin ehdittiin pistäytyä.

Perjantaina päälukumme lisääntyi jo lähes kymmeneen. Siitä huolimatta, että suunniteltu onkikilpailu peruuntui, ”Idän Koukku”, Mika, oli varustautunut ja naarasi

13 Tapahtuman pyöräristöä.

14 Tapahtuman osallistujat asettautuneena yhteiskuvaan.

15 Kimmon kiemurat ajettiin pitkin mukavia mutkateitä.

16 Ruoanlaitto isommalle porukalle hoitui kodassa tekemisen meiningillä. Kokkina tässä Ari "Tahko" Pihkala.

magneetilla aarteita ja ainakin nauvoja laiturin päästä. Tästä Mika sai erityismaininnan Kolin syysmiitingissä. Muuten päivä kului normaalien mökkitouhujen parissa. Illalla saunottiin ja syötiin kodassa muurikalla valmistettua makkarashakshoukaa. Ai mitä? Makkarashakshoukan reseptin löydät Meri-Tuuli Lindströmin Mökin keittokirjasta -kokeilemisen arvoinen vinkki!

Ja koska edustamme moottoripyöräileviä lainvartijoita, lauantaina käytiin kurvailemassa "Kimmon kiemurat" mukavilla mutkateillä vesistöjä väistellen ja Kymenlaakson ja Päijät-Hämeen rajoja hipoen reitillä Jaala – Järvinen – Kausala – Iitti – Kimola – Jaala. Kyseiselle reitille osuville ehdotan pysähdystä litin idyllisellä kyläkaupalla ja Kimolan kanavalla.

Joken ja Eijan tuoman ruokatäydennyksen turvin lihaisa päivällinen nautittiin ulkona pitkän ja vankan pirttikaluston äärellä. As-kareissa oli yhdessä tekemisen meininkiä. Ruokailijoitakin oli paikalla jo yli 10 henkeä. Vastarannalla mökkeilevä metsänvartija Jarkko rouvineenkin kävi meitä tervehtimässä. Saunottiin ja seurusteltiin. Osa uskaltautui tai innostui jopa pulahtamaan melko vilpoisaan Musta-Ruhmaan veteen. Osa kävi soutelemassa jokseenkin kiikkerällä veneellä ja yhdeksi illan puheenaiheeksi nousikin veneilyturvalisuus. Kodan tulipesän vangitsevien liekkien tuijottelun lomassa siirryimme hetkeksi rantakalliolle pötköttämään. Ihastelimme upeaa, valosaasteetonta ja kirkasta tähtitai-vasta – mieleenpainuva hetki. Pikkuhiljaa kukin yöpymään jääneistä kömpi omiin makuupusseihinsa kuuntelemaan – kuka luonnon ääniä – kuka kuorsausta.

Sunnuntaina aamutoimien jälkeen siistittiin paikat ja suunnattiin nokat koteja kohti. Perillä lauloi pesukone, sillä kaikki vaatteet tuoksuivat "mökille".

Kausi laitettiin pakettiin Kolilla

Syysmeeting 29.-31.10.2021 Koli Purnuniemi

Teksti MIKA WALLIUS

Kuvat MIKKO SALO JA MIKA WALLIUS

Lokakuun lopussa saimme kuin saimmekin järjestettyä itäisessä Suomessa jo perinteiseksi muodostuneen Syysmeetingin (the 16 th Northern meeting in Finland). Veli-Lexa oli tällä kertaa avainasemassa etsiessä kerholle mestat. Etenkin Lexan erinomainen nopea reagointikyky muutoksiin pääsi tällä kertaa oikeuksiinsa, sillä toisen mökin varauksessa "vain nopeat elävät" - teemalla kerhomme sai vierekkäiset mökit.

Kolille kokoontui niin entisiä "idän kävijöitä" kuin uusia kasvojakin. Paikalle saapui ajankohtaan katsoen kuitenkin kaksi moottoripyörää. Tällä kertaa koronarajoitukset estivät Viron ystävien paikalle saapumisen. Perjantaina saavuimme paikalle ja majoituimme. Illaksi kokoonnuimme illan viettoon toiseen mökkiin ja tarinaahan riitti pikkutunneille. Makkarapaistosta vastasi jo kyntensä grillimestarina osoittanut Ville. Sauna oli lämmin ja mökeissä riittävästi lämpöä ja tunnelmaa.

Liikuntaa kansallismaisemissa

Lauantaina emme järjestäneet mitään ajeluita, vaan yhteisellä sopimuksella päivä käytettiin liikunnallisiin aktiviteetteihin. Patikointi Kolin laelle oli pientä polkua kulkien nousuineen haasteellinen ja tunne ylös saavuttua oli mah-tava. Allekirjoittaneen täytyy kyllä myöntää, että yksikin lisäkilometri olisi ollut lamaan-nuttava. Seurueemme nuoret sen sijaan vain kiihdyttivät tahtia lopuksi. Myös frisbeegolfia Kolin haasteellisella laskettelurinteellä kokeil-tiin. BK-väki liiveineen kieltämättä herätti muissa patikoitsijoissa kiinnostuksen, kun Ukko-Kolin laella ryhdyimme kokoonnuttamaan Joken dronen kuvaukseen. Myös veli-Mikko kuvasi väkeämme perinteisellä järkkärillä. Tilanne oli ainutlaatuinen – olimmehan kansallismaisemissa isolla porukalla. Otettuamme kuvia pälkähti ajatus tarjota kuvaamme kansainväliseen lehtemme. Mukavan päivän jälkeen laskeuduimme alas vaaroilta mökeille.

18 Nousun jälkeen kokoonnuttiin ryhmäkuvaan Kolin huipulle.

Illallinen ja pelit kruunasivat päivän

Ravintolapäivällisen sijaan löimme päämme yhteen ja päätimme valmistaa yhteistuumin illallisen, olihan porukassamme monenlaista ammattiosaajaa. Illallisen järjestämisestä kiitos kaikille osallisille – ja NAM. Ennen pimeää aloitimme perinteiset "Waltsu-sedän pelit". Kisassa heitimme tarkkuutta, kuljetimme biljardipalloa, arvioimme mittaa ja purkissa olleita esineitä. Tehtävistä kertyi pisteitä. Illalla vietimme seremoniat, joihin osallistuivat myös veli-Lexa ja lady Merja ja palkitsimme pelien parhaat.

Sunnuntaina aamiaisten jälkeen pientä aamulenkkiä, mökin siivousta ja "bye bye" kotimatalle, kuten kansainvälisissä tapahtumissa on ohjelmassa.

Kiitos vielä kaikille osallistujille- mukava oli tavata kaikkia ja viettää aikaa ulkoillen.

Kiitoksin Waltsu- Idän koukku

19 Perhemyönteisyys näkyi tässäkin tapahtumassa. Kuvassa reippaat Kolin huiputtajat Visa Wallius (vas.) ja Niko Setälä. Myös Taavi Pihkala kuului edustavaan nuorisokaartiin.

MAINOS

MAINOS

Esittelyssä 15-vuotias Soldiers MCA

Puheenjohtaja Visa Laitinen ja rahastonhoitaja Jarkko Myllykoski odottavat toiminnan vilkastumista koronan jäljiltä. Myös Soldiers on lähtöisin samanhenkisten motoristien yhteisestä harrastamisesta

Kuten monet harrastusryhmät, myös moottoripyöräkerho Soldiers MCA on viettänyt hiljaiseloa parin koronavuoden ajan. Syksyn mittaan toiminta on palautumassa normaalimpaan suuntaan ja kerhon syyskokous on toiveissa järjestää livenä.

-Aika haasteellista on ollut ja paljon on jäänyt suunniteltuja tapahtumia toteutumatta. Esimerkiksi pääajotapahtuma meillä on ollut MotoGP:n yhteydessä, ja nythän sitä ei ollut,

summaa korona-aikaa kerhon puheenjohtaja Visa Laitinen.

Rahastonhoitajana tällä hetkellä toimiva Jarkko Myllykoski komppaa ja toteaa, että koronan aikana kerhon jäsenmäärä ei ole lisääntynyt muttei pudonnutkaan. Miehet pohtivat, että ehkä tilanne on jonkunlainen torjuntavoitto.

20-vuotisjuhlat odotettavissa?

Vuonna 2006 perustettu Soldiers on päässyt parhaaseen teini-ikään, kuluvana vuonna yhdistys täyttää 15 vuotta.

-Synttärarit menivät hieman ohi, toteaa Visa Laitinen. Ehkä panostamme sitten 20-vuotisjuhliin, hän hymyilee.

Tällä hetkellä kerhon jäsenmäärä huitelee noin 24 motoristissa. Suurin osa kerhon jäsenistä on pääkaupunkiseudulta, mutta osallistujia on kauempaakin, vaikkakin käytännön syistä mukana ei pysty olemaan niin paljon.

-Pieni kerhohan me olemme, eikä ole isoja rahkeita massiivisten juttujen järjestämiseen. Niin kuin yleensäkin, tässä on samanhenkistä porukkaa halunnut harrastaa yhdessä, yhdistyksen kautta toiminta on sitten virallistettu.

Jonkunlainen sukupolvenvaihdoskin tässä näkyy, on ruuhkavuosia ja muita painotuksia elämässä, Jarkko sanoo.

Soldiersin jäsenyydelle on edellytyksenä sotilasvirka Puolustusvoimissa ja vähintään 175-kuutioinen pyörä. Viime aikoina jäsenyyden edellytyksiä on hieman höllätty evp-jäsenien osalta.

-Aikaisemmin ei voinut eläkkeellä olla varsinaisena jäsenenä, nyt on tehty hieman sääntömuutoksia, että myös tämä onnistuu, kunhan on pyörä. Myös pyörän osalta on parin vuoden määräaika. Jos välillä joutuu luopumaan pyörästä, niin ehtii vielä sen hankkia uudelleen ja pysyä kuitenkin jäsenenä, Visa kertoo.

Näin on haluttu pitää jäseniä mukana toiminnassa ja vaikuttaa kerhon jäsenmäärään. -Ja evp-hepuillahan on aikaa ja tarmoa osallistua toimintaan, Jarkko muistuttaa.

Kotimaan ajelujen lisäksi kerho on tehnyt viimeimmäksi vuonna 2019 reissun Liettuaan ja myös muualle Baltiaan suuntautuneita matkoja on ollut useita. Toki suunnitelmia erilaisista matkoista on aina ollut, vaikkei kaikki olekaan toteutunut.

-Se, mikä tätä harrastamista leimaa, on harjoitustoiminta. Silloin on tosi vaikeaa saada pienestä porukasta edes osa pääsemään mukaan, Jarkko toteaa.

Tämän vahvistaa myös Visa. Hänen mukaansa isoimmat harjoitukset osuvat usein juuri parhaisiin reissuajankohtiin.

Piikeillä ja mopoilla alkuun

Sekä Visalla että Jarkolla motoristin ura on lähtenyt alkuun pienemmillä pyörillä jo nuoresta.

-Olen aikoinaan lähtenyt piikistä liikkeelle, mopovaiheen skippasin kokonaan. Kun tuli 16 ikää, niin piikki alle ja siitä se on lähtenyt. Olen sitä ikäluokkaa, joka joutui pikku-A:lla lähtemään liikkeelle. Piikin jälkeen ajelin 600:lla muutaman vuoden, kyykky-CBR:llä olen ajellut koko ajan. Nykyinen pyörä hankittu 2014, Visa kertoo.

Jarkko on aloittanut ajamisen mopolla ja 16-vuotiaana seurasi kevarikortti. Pyörä hänellä on ollut yli 30 vuotta.

-Junnuna ajoin jonkun verran harrastekrossia. Opiskeluaikana oli muutaman vuoden tauko, kunnes kaverille tuli pyörä myyntiin. Ajan tylsästi Honda Transalpilla. On siinä ollut erikokoisia RD / XJ Yamahoita ja yksi XJ on itse asiassa vieläkin tallissa. Tarkoitus on laittaa se aikanaan museorekkariin jälkikasvulle pyöräksi, Jarkko kertoo.

Kumpikaan miehistä ei tunnustaudu kovin innokkaaksi pitkien matkojen kuskiksi. Jarkko sanoo, ettei ole ollut viikkokausia moporeissuissa, vaan ajanut enemmänkin viikonlopputyypisiä pyrähdyksiä, mökkireissuja pidemmän kaavan mukaan ja tietenkin kerhon reissuja. Myös Visa pohtii, että hänellä jo pyörävalinnat ovat ohjanneet siihen, että on ollut mukavampaa ajaa lyhyempää matkaa. Jarkko lisää, että tarkoitus on kyllä

jatkaa harrastusta niin kauan kuin kuntoa ja intoa riittää.

-Vähän on kyllä ollut laiskistumisen merkkejä. Kesällä, kun oli oikein kuuma, tuli lähdeä mieluummin autolla, mitä en olisi tehnyt 10-15 vuotta sitten. Tietenkin sitä on joskus miettinyt, että voisi tehdä jonkun pidemmänkin reissun. Ehkä se GS-Bemari -vaihekin tulee vielä jossakin kohtaa, hän naurahtaa.

Kerho kerää eri taustaiset motoristit yhteen

Molemmat ovat sitä mieltä, että nykypäivänä pyöräilyssä parasta on pitkän ajopäivän jälkeen perille pääseminen ja hyvässä lykyssä sauna juomineen. Tässä myös kerhotoiminta on tärkeässä roolissa, kun päästään viettämään aikaa porukalla.

-Kun kerhossa on porukkaa eri joukko-osastoista ja työtehtävistä, on kiva nähdä yhteisissä tapahtumissa. Kyllä se samanhenkisyys sitten näkyy, kun tavataan, eri taustoista huolimatta, Jarkko toteaa.

Haastatteluhetkellä syksy alkaa olla parhaimmillaan. Jarkolla pyörä on vielä ajossa, Visa on juuri edellisenä päivänä työntänyt pyörän talliin odottamaan talviteloille laittamista.

-Itse ajelen vielä kiusallani mahdollisimman pitkään syksyyn. Talli on omassa pihassa ja pyörä millä voi ajaa, tietenkään ei liukkaalla. Varsinaista ajokautta minulla ei sillä tavalla ole, Jarkko päättää. 🇫🇮

 Soldiersissa samanhenkinen porukka pääsee harrastamaan yhdessä, aina kun aikaa löytyy. Kerho on tehnyt reissuja porukalla muun muassa Baltian maihin.

Millä liikkeelle?

Reissaamista moottoripyörällä, henkilöautolla ja matkailuautolla

Teksti ja kuvat **VESA KAARTTI**

Kuten moni varmaan tietääkin, meidän perhe on jo suorastaan vuosikymmeniä kuluttanut vähäiset vuosilomansa lähtemällä välittömästi loman alettua reissuun. Kun loma alkaa käydä vähiin, olemme palanneet takaisin kotiin. Kulkuvälinettä olemme vaihdelleet lähinnä matkakohteen ja reissuun lähtevän kokoonpanon mukaan. Viimeisimpänä vaihtoehtona meillä on nyt parin vuoden ajan ollut oma matkailuauto, joka sekin on jo ehtinyt näyttää hyvät ja huonot puolensa. Tässä omat näkemykseni reissuvälineiden eroista:

1. Moottoripyörä

Moottoripyörän hankintahinta on pääsääntöisesti halvin. Meidän vaatimukset täyttävä matkapyörä maksaa uutena noin 25 000 euroa. Vakuutukset ovat huikean kalliita, mutta toisaalta vuotuista ajoneuvoveroa ei tarvitse maksaa. Huollot ovat kalliita ja niitä tarvitsee tehdä usein. Kaiken kaikkiaan pidän moottoripyörän ylläpitokustannuksia ihan siedettävänä, mutta moottoripyörän hyötykäyttö rajoittuu työmatkoihin ja maitokaupassa käymiseen. Soveltuu siis lähinnä vapaa-ajan viettoon.

Matkalla moottoripyörä on viihdyttävän. Sillä on hauska ohitella, nauttia mutkateistä ja sen avulla voi käydä tutkimassa vähän hankalammankin tien päässä olevan paikan. Pidän myös tavallaan hyvänä, että matkatavaraa ei mahdu paljoa mukaan. Meidän mopossa tila on maksimoitu ja kaikkiaan mukaan saadaan noin 200 litraa matkatavaroita. Se helpottaa kummasti pakkaamista ja säästää kustannuksissa, koska mitään isoa et voi reissussa ostaa. Lisäksi illalla ajopäivän jälkeen on hyvä tekosyy olla vähän nuhjaantuneen näköinen itsekkin.

Huonoja puolia matkalla on sama kuljetuskapasiteetin rajallisuus. Matkustajien lukumäärä on rajoitettu tasan kahteen (ilman sivuvauvua...). Se taas aiheuttaa monelle tarpeen lasten- ja lemmikkien hoidolle matkan ajaksi ja mitäs siitä valehtelemaan, perheellinen ei voi oikein pitkäksi aikaa reissuun lähteä, tai saattaa olla lukot kotioivessa vaihdettu.

Riippumatta moottoripyörän ergonomiasta se vaatii tien päällä eniten pysähdyksiä tankkaamisen ja itsensä venyttelyn vuoksi. Lisäksi mopolla reissatessa on ajon aikana hyvin vaikeaa syödä välipalaa tai juoda. Reissussa moottoripyörä on ajaessa turvottomin kulkuväline. Hetkenkin huolimattomuus ajaessa voi johtaa karuun lopputulokseen. Mopolla pääsee parhaiten tutustumaan kaupunkien keskustoihin ja sille on helpoin löytää parkkipaikka. Toisaalta turvallisen parkkipaikan löytäminen mopolle onkin sitten kaikkein vaikeinta. Itse reissun kustannukset ovat mopolla porukan toiseksi halvimmat, koska tiemaksut, pysäköinnit, laivaliput ja polttoainekulut ovat mopoon halvimmat. Mutta ravintoloissa syömiseen ja hotelleihin meneekin sitten rahaa siitähän edestä. Kuukauden lomamatka kahdelle hengelle mopolla maksaa meille noin 4000 euroa.

2. Henkilöauto

Henkilöauto on hankintahinnaltaan välimallin ratkaisu. Uusi henkilöauto, jolla me tykätään lähteä reissuun maksaa noin 35 000 euroa. Vakuutukset ovat halvimmat tässä vertailussa, mutta ajoneuvovero on kallis. Etenkin jos käyttövoima on diesel. Huollot henkilöautoon on tämän vertailun halvimmat ja niitä tarvitsee tehdä nykyautolle melko harvoin. Arkielämän käytettävyydeltään henkilöauto on luonnollisesti ylivoimaisesti paras. Moni perhe ei kerta kaikkiaan tule ilman autoa toimeen.

Reissussa henkilöauto on välimallin ratkaisu. Sillä pystyy ajamaan mutkaistakin tietä ihan kivasti, vaikka normi -perheauto ei rehelli-
sesti sanottuna minkäänlaista ajonautintoa tarjoakaan. Häätätilanteessa autolla voi myös ohittaa, mutta mopoon verrattuna se on kyllä aika vaivaista. Auton kyytiin mahtuu tarvittaessa 1-4 matkustajaa ja mahdollisesti lemmikkikin. Tavaratila on hyvä ja sitä on kahdelle ylenpalttisesti. Meidän auton peräkontti vetää 700 litraa ja jos penkit kaataa, noin 1400 litraa. Jos mukana on matkustajia tai lemmikkejä, alkaa tavaratila/henkilö muistuttamaan moottoripyörän tavaratilaa. Henkilöautolla pääsee joihinkin keskeisiin pikkukaupunkeihin, mutta rehellisyyden nimissä se on aina stressaavaa. Kadut ovat nykyautoille liian kapeita ja pysäköinti on lähes mahdotonta. Saastemääräykset kieltävät monesti autolla keskusteluihin ajon. Henkilöautolla matka taittuu vähän nopeammin kuin

mopolla, koska pysähdyksiä ei tarvita niin paljon ja auton kanssa tulee usein valittua vähän suurempia matkareittejä. Reissukustannukset henkilöautolla ovat melko tavalla kalliimpia kuin mopolla. Laivamaksut, sil-
tamaksut, pysäköinnit ja polttoaineet ovat karkeasti tuplasti mopoa kalliimpia. Toisaalta kustannuksia säästää mahdollisuus ottaa edes vähän omia eväitä (juomia ja ruokia) mukaan. Henkilöautolla kuukauden loma maksaa meille noin 5000 euroa.

3. Matkailuauto

Hankintahinta on miinus: meille kelpaava uusi matkailuauto välttämättömine varusteineen maksaa noin 90 000 euroa. Vakuutukset ovat kalliimmat kuin henkilöautossa, mutta eivät mopon luokkaa. Ajoneuvovero on samaa luokkaa henkilöauton kanssa. Huollot ovat vertailun kalleimmat, koska varsinaisen auton lisäksi myös asuinosa vaatii joka vuosi huol-

lon...vähintään kaasujen koeponnistuksen ja tiiviystarkastuksen. Olisi hauska valehdella, että vankkuriä voi käyttää jokapäiväisessä ajossa kuten henkilöautoa, mutta ei. Kustannusten vuoksi vankkuri kannattaa ottaa pois liikennekäytöstä aina, kun sillä ei aja. Lisäksi 8 metriä pitkällä koskalla ei totta vie ole hauskaa käydä kaupassa tai ajaa työmatkoja. Melkein sanoisin, että arkikäytettävyydessä porukan huonoin vaihtoehto.

Reissussa juttu onkin sitten ihan toinen. Matkailuauto on vertailun ainoa, joka on ihan oikeasti rakennettu vain reissaamista varten. Vankkuriin rakennetut mukavuudet päihittävät suurimman osan keskihintaista hotelleista. Tauot pystytään pitämään tosi lyhyinä koska oma vessa ja keittiö ovat koko ajan käytössä. Matkustaminen on myös korona-aikaan turvallista, koska pystymme eristäytymään kauppareissuja lukuun ottamatta muista ihmisistä. Ajo-ergonomia on porukan paras. Mä pystyn ajamaan jopa 4 tuntia pysähtymättä.

Matkakohteiden ja reittien valintaa vankkuri rajoittaa eniten. Sillä EI ole kiva ajaa vuoril-
la!! Sillä on suorastaan vastenmielistä ajaa pikkukaupunkien keskustoissa, jos se sinne edes sisään mahtuu. Matkareititkin tulee auto-
maattisesti valittua melko suoria teitä pitkin. Matkatavaroita ja tuliaisia mahtuu mukaan ylenpalttisesti. Villi veikkaus tavaratilasta meidän autossa on noin 5000 - 10 000 litraa. Lemmikit ja matkustajat mahtuvat mukavasti kyytiin, mutta rehellisesti sanottuna kosta-
autuvat sitten majoitusvaiheessa majoittautumisen hankaluutena. Reissukustannuksiltaan vankkuri on kaksijakoinen. Polttoainetta menee eniten, tietullit ovat samaa luokkaa henkilö-
auton kanssa, mutta lauttamatkat ja sillat on sitten törkeän kalliita. Sen sijaan vankkuri on vertailun ainoa, missä voit halutessasi syödä pelkästään omia eväitä ja yöpymisiin ei välttämättä mene euroakaan rahaa. Me syömme aina kun mahdollista iltaisin ravinto-
lassa ja majoitumme pelkästään turvallisisissa matkaparkeissa tai leirintäalueilla, joten ihan minimikustannuksiin me emme edes halua päästä. Siitäkin huolimatta kuukauden reissu vankkurilla maksaa meille noin 2000 euroa.

Kun ostimme matkailuauton, moni kysyi minulta, kyllästyinkö moottoripyöräilyyn. NO EN! Moottoripyörä on meillekin edelleen to-
della käyttökelpoinen matkantekoväline silloin kun halutaan matkustaa huonoille teille tai muuten jännittävämpiin oloihin. Seuraavaa moporeissua suunnittelemme Venäjälle, heti kun tämä koronapöppö vaan helpottaa.

Henkilöauto on meillä landella asuvina ihan pakko pitää jo arjesta selvitäksemme. Meille kun ei sporat ja metrot kulje.

Matkailuauto tarjoaa meille mahdollisuuden lähteä reissuun, vaikka vapaaehtoista kahden kissan hoitajaa ei jostain syystä kuukaudeksi löytyisikään tai vaikka sattuisi pankkitili kumisemaan hetkellisesti tyhjyyttään.

Jos sua kiinnostaa meidän reissaaminen erilaisilla kokoonpanoilla ja kulkuneuvoilla, niin käy kurkkaamassa Youtube -kanavaani nimeltään **Vesa Kaartti**. Jo liki 400 000 muu-
takin on käynyt kurkkaamassa.

Reissuja voi seurata myös Facebookissa sivulla **Vesa Kaartti - youtube** sekä Instagramissa valokuvina nimellä **kristiina_jk**.

Kawasaki Z H2 SE

2021 Mopomaistiaiset osa 2

Kawasaki Z H2 SE

Tämähän tuli ajettua jo vuosi sitten. Nyt kuitenkin pyörään on lisätty tehokkaammat jarrut. Uutta on myös semiaktiivinen jousitus, joka on varustettu toimintaa ohjaavin magneettiventtiilein. Näillä saavutetaan yhden millisekunnin reagointinopeus. On siis “huomattavasti” nopeampi kuin askelmoottoirein varustetut vastaavat. Jousitus tuntuu ajaessa kuin sitä ei olisi lainkaan, pyörä vähän kuin leijuu suomalaisen perinteisen perunapello-asfaltin kuoppien yli. Eipä pyörästä voi oikein muuta sanoa kuin, että taas sai laittaa suun virneeseen koko koeajon ajaksi. Tällä pyritään menemään toisenkin kerran vielä kesän aikana.

Honda REBEL 1100 DCT

Honda Rebel 1100 DCT

Nyt koeajovuoroon pääsi kauan odotettu Rebel 500 isoveli. Kyseessä siis teknisillä hienouksilla varustettu ”bobber-tyylisuunnan kustomi”. Koneisto perustuu Africa Twinin (CRF1100L) moottoriin. Kun vauhtipyörä on reippaasti raskaampi kuin Africa Twinin alkuperäinen, se antaa mielettömän hyvän alaväännön. Lisäksi on tietysti sähköinen kaasukahva. Tätä kaikkea pystytään säätämään 4-asentoisella ajo-ohjelman valitsimella. Kyseessä on siis DCT (kaksoiskytkimellä varustettu vaihdelaatikko), jota hallitaan normi nappuloilla (N + D) tai vasemman käden + ja - kytkimillä. Tehoa pyörässä on hiukan alle 90hv ja riittää kyllä mainiosti liikuttamaan reilu kaksisataakiloista (223kg) pyörää. Pyörässä on selkeästi kaksi eri luonnetta, sillä on mukava cruisailla ja toisaalta Sport-asennolla painella menemään mutkateitä. Pyörä taipui näitisti myös urheilullisempaan ajoon. Isona miinuksena pyörästä jäi istuma-asento ja lähinnä jalkojen paikat, meikäläisen mittaiselle jalat jäivät aivan liian lähelle. Myyjän mukaan Jenkeistä löytyy jo siirtosarja tähän ongelmaan. Pyörä tulee kuitenkin varmasti olemaan luokassaan kova haastaja muille vastaaville.

Honda NC750X DCT

Toinen kaksoiskytkimellä varustettu Hondan pyörä pääsi myös koeajoon. Alkuun täytyy erikoisuutena mainita, että bensatankki

Honda NC750X DCT

löytyy tarakkaharakan alta ja että kypärälle löytyy säilytystila ”tankin” sisältä.

Nyt tuli pyörän päälle istuttaessa heti mieleen, että onpas kätsyn kokoinen ja oloinen. Jalat ylettyivät hyvin maahan ja asento oli mukavan pysty. Tehoa pyörässä on vajaa kuusikymmentä hepoa (54,8hv) eli sopii siis myös A2 -rajoitettavaksi.

Ajattaessa pyörä oli todella helppo käsitellä myös aivan ”ryömintä”-vauhdeissa kuin myös reippaamassa menossa. Vielä, kun huomasi, että ajomodeja vaihtaessa sai myös ”moottorijarrua” käyttöön alkoi pyörästä muodostua yhä enemmän käsitys, että ”vauvasta-vaariin”-kulkine. Pienenä miinuksena jäi ajoviiman möykkä kypärässä, pienen pleksin takaa ei meikäläisen kokoiselle löytynyt ”möykkää-mätöntä” paikkaa. Toinen pieni miinus oli, että jarrutettaessa voimakkaasti ja jaloilla tankista puristettaessa, tankin kulmikkaus painaa sisäreittä ikävästi.

Mielestäni tällainen pyörä olisi omiaan esim. juuri 125-luokasta ylöspäin siirtyvälle tai uudelle moottoripyöräilyä aloittavalle kuskille. Helppo, mukava ja riittävästi antava fillari.

Yamaha XTZ 700 Ténéré

Mallinimenä Ténéré on jo ollut käytössä vuodesta 1983, jolloin ensimmäinen Yamahan adventure-pyörä näki päivänvalon, malli oli tuolloin XT600Z Ténéré. Nimi viittaa Etelä-Saharan autiomaahan ja sillä halutaan muistuttaa/kunnioittaa Yamahan mukanaolosta Pariisi-Dakar -rallissa, joihin Yamaha on osallistunut ensimmäisestä 1978 järjestetystä rallista lähtien. Nykyinen XTZ 700 Ténéré tuli mallistoon pari vuotta sitten 2019 ja saavutti heti valtavan suosion myyntilukujen valossa, ollen vuonna 2020 Yamahan myydyin malli. Pyörä on selkeästi enduromallinen, korkea ja kapea. Tehoa pyörästä löytyy 73hv ja painoa 204kg. Mittaristo on selkeän yksinkertainen ja mittariston yläpuolella on poikittainen alumiiniputki, johon pystyy kiinnittämään esim. navigaattorin. Tämä idea on peräisin erämaarallipyöristä. Kuljettajalle tarkoitettua elektroniikkaa ei mittaristossa ole käytettävissä kuin yksi nappula, josta saa kytkettyä abs-jarrut pois sorapätkillä.

 Yamaha Tenere 700

Pyörä tuntui ajettaessa yllättävän mukavalta ja helposti käsiteltävältä. Jarrut tuntuvat hyviltä ja sopivan herkiltä. Pitkäjoustoisuuden ja jousituksen pehmeiden tuki huomaa. Mutta sekä etu- että takapäätä pystyy säätämään mieleisekseen. Ajoasento löytyy hyvin ja muuten kaikki tuntuvat olevan kohdillaan, paitsi istuttaessa osa moottoria painaa hieman ikävästi jalkaa vasten. Seisten ajettaessa ongelma poistuu. Toinen pieni miinus on erämaalookin vuoksi kovin pysty pleksi, jossa on varsin niukasti säätöä. Itse en löytänyt matka-ajoon sopivaa säätöä niin, ettei kypäran olisi tullut melkoista turbulenssia koko ajan. Vaikka lyhyt koeajopätkäni ei sisältynyt kuin hiukan hiekkatietä, täytyy kokonaisuutena kuitenkin sanoa, että pyörä on varmasti ansainnut paikkansa vuoden myydyimpänä Yamahan pyöränä.

Harley-Davidson Pan America Special

Tämän koeajosetin viimeisenä, mutta ei vähäisimpänä, on pitkän aikaa huhuttu ja nyt tänä vuonna tuotantoon tullut adventure-Harrikka.

 HD Pan America

Jo toissa vuonna Harley-Davidson hyökkäsi uusille urille ja lanseerasi LiveWire-sarjatuotantosähköpyörän ja nyt tulee lisää ja tällä kertaa julmaan seuraan. Nimittäin suurten adventure-pyörien joukkoon on ilmestynyt Pan America. No, eihän tämä vannoutuneitten HD-ihmisten mielestä ole ”oikea” Harley mutta H-D on varmasti tosimelellä lähtenyt tähän uuteen ympäristöön.

Pyörässä on edelleen perinteitä kunnioittaen kaksisylinterinen 60-asteinen V-moottori, jonka kyljessä komeilee tutut luvut 1250, mutta alla on uutta tekstiä ”Revolution Max”. Uutukaisesta pyörästä on edellisistä poiketen ilmoitettu sekä tehot että vääntö, eli 152hv ja 128Nm. Mikään keijukainen ei tämä yleisamerikkalainen ole, mutta kuitenkin hyvin maltillinen märkäpaino saa vaa’an kielen näyttämään lukua 258kg.

No hypätäänkö kyytiin, istuinkorkeus on aika suuri, 850mm, ja tämä saattaa asettaa haasteita pienikokoisille kuljettajille. Muuten istuma-asento oli meikäläisen reilun 180 senttisen olemukselle erinomainen. Käynnistykseen tietää, kun kyseessä on HD – vaan eipäs ollutkaan. Kone käynnistyy ilman viivettä

ja perinteinen Harrikan potpotus puuttuu täysin. Moottori käy todella tasaisesti, synnä todennäköisesti on se, että kummassakin pytyssä on kaksi sytytystulppaa ja moottoria hallitaan 6-akselisen IM-yksikön tietojen perusteella. Valittavina on neljä esivalittua ja kolme itsesäädettävää ajomoodia. Lisäksi ajamassani S-mallissa oli elektronisesti säädettävä jousitus, jonka voi vielä lisävarustaa adaptiivisella toiminnolla. Tämä tarkoittaa sitä, että pysähdyttäessä pyörä laskeutuu ja taas liikkeelle lähdettäessä nousee lähes huomaamattomasti ajokorkeuteen. Ajelin pääsääntöisesti päällystettyjä teitä ja vain pikkupätkän hiekkatietä, joten käytössä olivat ajomoodit Rain, Street ja Sport. Tällä viimeisellä kyllä huomasin, että kaasun mukavan herkkä ja moottorijarrutus sopivan ähräkkä. Kaikki nämä ovat toki säädettävissä omilla ajomodeilla. Taasen Rain:lla oli helppo liikutella pyörää ruutukaava-alueella. Vaihteet tuntuivat mukavan rouheilta, mutta eivät kuitenkaan ole samanlaisia jyttyjä, kuin Victoryssä. Pienenä erikoisuutena täytyy mainita, että vaihdepolkimen voi kääntää 180 astetta, jolloin sitä voi seisaaltaan ajettaessa käyttää kantapäällä. Kytkin ottaa varsin ylhäältä, mutta ohjaustangon muoto ei meikäläisen lyhyillä sormilla oikein mahdollistanut nimettömän ja pikkurillin pitämistä kiinni ohjaustangossa kytintä käytettäessä. Jarruille oli hieno mennä, kun etujarrun kahva oli ikään kuin muotoiltu siten, että vain etusormea tarvitaan jarrutettaessa normaalisti ja vasta voimakkaammassa jarrutuksessa keskisormea tarvitaan mukaan.

Pyörä tuntui erittäin mukavalta koeajamallani reipasvauhtisella mutkapätkällä. Pleksinkin osasin säätää pistoolikahvasta ja löysin jopa sopivan asetuksen itselleni. Kyllä tästä namupalasta löysin hieman kritiikkiäkin, nimittäin katalyysaattori on sijoitettu pyörän vasemmalle puolelle ja se kuumottaa säärtä varsin railakkaasti, jos on liikenteessä esimerkiksi kangashousuin. Toinen on enemmän makuasia, Road Glide -tyylinen keula ei istunut meikäläisen silmään sitten millään.

No, jälleen kerran oli alla pyörä, joka muuttaa harmaan arjen pelkäksi hymyksi. 🍷

Motoristiystävällinen varustekauppa Itä-Suomessa

- ihan vitostien varressa

Teksti MIKA WALLIUS

Kuva MATTI SETÄLÄ

 Monna Tamio Oravikosken myymälän edustalla.

Itä-Suomeen suuntautuvilla matkoilla kannattaa jarrutella ”kahville” Leppävirran Oravikoskella **Hanx Suomi oy:n** myymälään. Hanxin tehdas on toiminut Oravikoskella vuodesta 1988 ja myymälä 1990-luvun puolivälistä lähtien.

Myymälä on palvellut jo vuosia Oravikoskella, aivan vitostien varressa. Tehtaanmyymälä palvelee vuoden ympäri myös lauantaisin. Hanx:illä on sesonkimyymälä myös Humppilassa, Humppilan lasin kauppakujalla.

-Perinteisesti Hanxin kausi avataan Oravikosken tehtaanmyymälällä pääsiäislauntaina

”Hanx paitsi suunnittelee itse varusteita, myös kuuntelee motoristien toiveita ja kehitysideoita”

omien väritysten mukaan. Koska kysyntää on ollut myös mittapuvuille metsästys- ja ulkoilupuoella, olemme lisänneet valikoimaa myös ulkoiluvarustepuoella. Valmistamme myös poliiseille ajovarusteita ammattikäyttöön, selvittää **Tamio**.

- Toivotan kaikki seurueineen tervetulleiksi tutustumaan liikkeisiimme ja verkkokauppaamme, ja jos jotain mp-vaatetta ei löydy suoraan hyllystä, kannattaa kysyä, onnistuisiko sellaisen valmistaminen, vinkkaa Monna.

Itä-Suomen BK-ankkurimies **Mika ”Waltsu” Wallius** tunnustautuu myös «Hanxin mannekiiniksi».

-Olen hankkinut Hanxin tuotteita nahkapuvusta goreihin ja sadeasuista nahkaliiveihin, eikä toistaiseksi ole tarvinnut pettyä laatuun. Yksittäinen takuukorjaus on toki ollut ja se on hoidettu hienosti. Olenpa myös minä saanut toimittaa muutosehdotuksen erääseen tuotteeseen, joka on sittemmin otettu huomioon tuotteen suunnitteluun, kertoo Wallius. 🍷

”Hulabaloilla”. Hanx paitsi suunnittelee itse varusteita, myös kuuntelee motoristien toiveita ja kehitysideoita. Valtaosa Hanxin tekstiilituotteista on valmistettu Oravikoskella, mutta mm. nahkatuotteita valmistetaan ulkomailla alihankintana ja maahantuomme kypäriä sekä muita varusteita, kertoo markinointipäällikkö Monna Tamio Hanxilta.

Hanxilla pääartikkeleina ovat säännestävät motoristi- ja kelkkailuvälineet. Ihmisten lisääntynyt harrastuneisuus mm. polkupyöräilyyn talvisin, on asettanut osaltaan myös tarvetta sellaisiinkin välineisiin.

-Asiakkaita kuunnellen on menty. Teemme paljon tekstiilimittailauspukuja ja pukuja

Lyhyesti

Tuoteuutisia

Äärettömän hyvä pipo, yhdenkoon Atlantis Viral –pipo, värinä Avio Melange ja materiaalina 47% viscoosia, 30% nylonia ja 23% polyesteriä, hinta 15€.

Kangasmerkki, brodeerattu / painettu heijastavalle kankaalle, halkaisija n. 20 cm, hinta 10€. Harmaa alue on heijastavaa materiaalia.

Yksittäinen pipo ja kangasmerkki kulkee kirjepostina, isompiin tilauksiin lisätään 6€ lähetyskulut.

Tilaukset kaikilla alustoilla taikka suoraan Director III:lta.

Terveisin Jari Jäske Director III

Blue Knights Finland 2 syyskokous

Blue Knights Finland 2 syyskokous järjestettiin Kokkolassa 17.11.2021. Paikalla oli puolet kerhon jäsenistä.

Finland 2 valitsi seuraavalle kaudelle seuraavan hallituksen:

Presidentti Marko Niemi
Varapresidentti Erkki Kerola
Sihteeri Hannu Kiiskilä
Rahastonhoitaja Karoliina Rautaketo
Tony Carlsson hoitaa edelleen myyntitavara-asioita mutta ilman hallituspaikkaa.

Tapahtumakalenteri 2022

Tervetuloa Blue Knightsin tapahtumiin tulevana vuonna! Tästä voit katsoa jo nyt, mikä sinua kiinnostaisi ja merkitä alustavasti päivämäärät kalenteriisi. Seuraa muutoinkin kerhon viestintää, ajankohdat ja tapahtumien sisällöt tarkentuvat kauden mittaan. Myös paikallisia ilta-ajeluja ja muita tapaamisia ilmoitellaan kerhon verkkosivuilla sekä Facebook- ja Whatsapp -ryhmissä.

KESÄKUU

- Turku – Vaalimaa soraralli, 10. – 12.2022, Lähtö Turusta, TET-reitistö.
- Pohjanmaan Soraralli 2022, Juhannuksen jälkeisellä viikolla ma – pe. Paikka ja ajankohta tarkentuvat Blue Knights Finland 2 toimintasuunnitelman mukaisesti.

HEINÄKUU

- Pielisen ympäriajo, keskuspaikka Juuka – Koli, ajankohta tarkentuu.
- Maailman halvin kokoontumisajo 2022. Tarkempi paikka ja ajankohta (sekä järjestäjä) ilmoitetaan myöhemmin netissä.

ELOKU

- BK Finland I ja II Kansainvälinen kesä-tapahtuma International Meeting 2022. Kesän päätapahtuman järjestelyvuoro on yhdistyksellämme. Tapahtuman tarkempi ajankohta ja paikka tarkentuu myöhemmin, seuraa yhdistyksen sivuja.
- Airborne Rangers MCC:n tapahtuma Voimaharhautus 5-7.8.2022.

TAMMIKU

- Uuden hallituksen järjestäytymiskokous.

HELMIKUU

- MP-messut 22, Moottoripyörämessut 4. – 6.2.2022, Helsingin messukeskus.

MAALISKUU

- Talvitapahtuma. 18. – 20.3.2022, Keski-Suomi ja Peurungan alue.

HUHTIKUU

- Sääntömääräinen kevätkokous. Hallitus ilmoittaa paikan ja ajankohdan myöhemmin.

TOUKOKUU

- Perinteiset lämppärit, ajankohta ja paikka tarkentuvat myöhemmin. Ajokauden aluksi kerhon omat Liikenneturvan kouluttamat ennakoivan ajon kouluttajat kertaavat osallistujien kanssa moottoripyörällä ajamisen perusteita.
- Blue Knights EC, 19. – 23.5.2022, Belgia
- Patriot Legion meeting, tarkempi paikka ja ajankohta tarkentunee myöhemmin.
- Soldiers MCA, Ystäväkerhomme kokoontuminen yleensä toukokuussa.

SYYSKU

- Vielä on kesää jäljellä 2022, jossain Hämeen suunnalla, seuraa nettiä.

LOKAKUU

- Ajokauden 2022 lopetus, perinteiseen tapaan päätämme tämänkin ajokauden. Tarkempi ajankohta ja paikka tarkentuu kesän 2022 kuluessa.

MARRASKUU

- Syyskokous ja pikkujoulut

Kuva Timi Tikkanen